

خوبند نہ وہ کی خسار شناسی لہ شعری مہولہ وکی دا

رہووف مہ حموود پوور - مہ ریوان

ہہ رکہس تہوہ لؤد دووبارہش نیہن
ئہ لبہت سہ عادت ستارہش نیہن
ہا نہ ئہ شکہ نجہی پہستی و نہ نگہ دا
تا مہ نزل گئرو نہ سائی سہ نگہ دا

« سہی ئہ ورہ حیمی » کوری « مہ لاسہ عید » کہ لہ وہ چہ کانی
یؤسف جانی رؤلہی مہ لائہ بووبہ کری چؤریہ، وہک بلیمہ تی
سہدہی خوی، نہ خشیکی بہرچاوی لہ ئہدہبی کوردی و بزاقی
نوئکردنہ وہی رہوتی ئہدہبی دا ہہ بوہ. بزاقی مہولہ وی، تہنیا لہ
ئہدہبی گوران دا پہنگہ تاو نہ بووگہ و پانتایبہ کی بہرینی لہ رہوتی
ئہدہبی کوردی وہک بہ شیک لہ ئہدہبی جیہانی، کرگہ سہ
یا تاغگہی خوی.

سہردہم وقوناعی مہولہ وی، تاییہ تمہندی و بچری خوی
ہہ بوہ. خرؤشی چہ پکی ہؤزانقانی ہاوسہدہی ئہدہبی دیالکتی
گوران: « مہولہ وی، عہ بدوللا داخی، خالوی کؤماسی، شیخ
عہزیزی جانہوہرہ، مہ حررووم، ئہ حمہدپہریسی و ... »
پہنجہرہیہ کی باراناوی بہرہو بژوینی شیعیری کوردی کردوہ تہوہ.

سەجىدى» لە (مىژۋوى ئەدەبى كوردى) و (نرخ شناسى) و (ئەدەبى كوردى و لىكو لىنەۋە لە ئەدەبى كوردىدا) لەسەرى چوۋگە. مامۇستا «مەلا عەبدولكەرىم مودەرىس» لە گەل كۆكردنەۋەى دىۋانە كەى، خۆئىندىنەۋەى لەسەر ناۋەرۋكى شىئەرەكانى كىردو.

مامۇستاي شىئەرى نوئى كوردى «عەبدۇئا گوران»، زۆر جار باسى كىردو. بە تايبەت لە وتارى (مەۋلەۋى و مونسەبەت)دا . دوكتور عىزەدىن مستەفا رەسوول و دوكتور مارف خەزىنەدارىش لە وتارەكانىياندا شىكارىيان لەسەرى ھەبو.

عەلى عومەر قەرەداغى، لە مەۋلەۋى و سىروشتدا باسى كىردو. رەۋوف عوسمان و ھەمەى ھەمەباقى و عادل مەھەدپوور وجەلىل عەباسى و ھەمەى مەلاكەرىم و ھەمەعەلى قەرەداغى و ھەمەئەمىن ھسەىن و ئەنۋەر قادر موھەمەد ، بە تايبەت لە «لىرىكاي شاعىرى گەورەى كورد، مەۋلەۋى» و ھەمەرەشىد ئەمىنى و زۆر كەسى دىكەش وتارىيان لەسەر نووسىو.

لە مېھرەجانى مەۋلەۋى؛ كىتەبى ژمارە ۱ گوڤارى رۇشنىبرى نوئىدا چەپكىك بەرھەم لەسەرى ھاتوونەتە نڧىسان. لە فستىۋالەكانى سەقز و سلېمانىش ، زۆر وتار و بابەت لەسەرى ھاتنە پىشكەش كىردن. تەننەت لە لايەن نووسەرانى غەىرە كوردىشەۋە ناۋى براۋە و باسى لەسەر كراۋە.

تا ئەو رادەىە زەىنم برى كىردى و لەو وتارانە تىگەبىشتىم كە خۆئىندوومنەتەۋە، تىكرىيان لەسەر كارە بەھىزەكانى مەۋلەۋى بووگن و خەسارەكانى مەۋلەۋى كەمتر ئاورىيان لىدراۋەتەۋە. يان بەشىۋەىەكى جىدى نەھاتوونەتە پەىف و ئاۋقەى بەردەنگ

نه‌کراونه‌ته‌وه. به‌لام نابی فه‌رامۆش بکه‌ین که باسی یه‌ک ره‌هه‌ندی له‌سه‌ر به‌ره‌مه‌کانی مامۆستا مه‌وله‌وی ، ناتوانن کارامه‌ بن و یه‌ک لایه‌نه‌ ئه‌مینه‌وه. «مه‌وله‌ویش» مرۆقه. شاعیریکه‌ به‌دیارده‌ به‌شه‌ریه‌کانه‌وه. به‌ره‌مه‌کانی وه‌ک واقعیک، پله‌ی به‌رز و نزمیان هه‌یه. هه‌موو ده‌ق و کاره‌کانی یه‌ک ده‌س نین وناکری له‌ یه‌ک ئاستدا پولین بکرین و به‌یه‌ک چاو مامه‌له‌یان له‌گه‌ل بکریت. هه‌ر بۆیه‌ تیشک خسته‌سه‌ر کاره‌کانی مه‌وله‌وی له‌ روانگه‌یه‌کی دیکه‌وه، نه‌ ته‌نیا له‌ پیگه‌و پایه‌ی ئه‌و شاعیره‌ مه‌زنه‌ که‌م ناکاته‌وه، ته‌نانه‌ت ده‌لاقه‌یه‌کی دیکه‌ به‌ره‌و پتر ناسین و جۆریکیتر خویندنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی ده‌کاته‌وه. ئه‌م کاره‌ شاعیرانی لاویش به‌ره‌و سه‌رنج‌وردی زیاتر هان‌ئهدات. نابی ئه‌وه‌ش فه‌رامۆش بکه‌ین که‌ له‌گه‌ل ره‌وتی زه‌مه‌ن و خویندنه‌وه‌ی هه‌نوکه‌یی‌دا چی‌دیکه‌ پێویست به‌ زال‌ده‌نگی و پاله‌وانی ئه‌ده‌بی نیه. به‌ واته‌ی برتولت برشت: « ئای بو ئه‌و گه‌له‌ی هه‌شتا چاوه‌روانی پاله‌وانی ئه‌ده‌بیه‌». ² ئه‌لبه‌ت ئاست به‌رزی و خوشه‌ویست بوون و به‌ پیزی شیعره‌کانی مامۆستا مه‌وله‌وی جیگای خویان هه‌یه و ئه‌و توانیویه‌تی وه‌ک هه‌ما و مامۆستای ره‌وتیکی شیعی له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا گه‌شه‌ بکات و بو تاهه‌تایه‌ بدره‌وشیته‌وه. به‌لام له‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌شدا نابی چاو له‌ چه‌ند ره‌هه‌ندی و چه‌ند ئاستیه‌تی شیعره‌کانی ئه‌و پایه‌به‌رزه‌ بنووقینین. هه‌ر بۆیه‌ له‌م وتاره‌دا به‌ رۆخسه‌ت خواستن له‌ ده‌رگانه‌ی مه‌وله‌وی ، هه‌ول ئه‌ده‌م له‌ روانگه‌یه‌کی دیکه‌وه‌ برۆمه‌

² - (تراژدی قدرت در شاهنامه - مسته‌فا رحیمی)

نیو بهرهمه کانی مهولهوی. بو ئهم کارهش چه‌ند درایقیک
 نه‌که مه‌وه و به سهرنجی تیژی خوینهری چالاکي نه‌سپیرم.
 ره‌هندی خه‌سارناسی (پاتولوژی) له میژووی نه‌دهبی کوردیدا
 بنه‌مایه‌کی نه‌وتوی نیه و وه‌ک هی گه‌لانی پیشکه‌وته نه‌بوته باو.
 دیاره له بندهستی به‌رهمه به‌هیزه‌کاندا، له‌وانه‌یه هه‌ندی ده‌قی
 به‌رسه‌رنج له‌بواری لاوازیشه‌وه له نیو ده‌قی شاعیر یان
 نووسه‌ردا هه‌بن که پیویسته نه‌وانی پو‌لین بکرین و باسیان
 له‌سه‌ر بکریت. ئهم ره‌هه‌ندهش له بواری جوانتر کردن و
 خویندنه‌وهی چه‌ند ره‌هه‌ندیه‌وه به بایه‌خه و قه‌د بو ویرانکردن و
 ره‌هیل کردنی ده‌قه‌کان ناگه‌ریته‌وه.

الف : دوویات کردنه‌وه:

به‌رهمه‌کانی ماموستا مهولهوی واپیشان نه‌دهن که هه‌ندی
 بابه‌تی وه‌ک: وینه، حاله‌ت، وشه، خه‌ز، پیکهات(ترکیب) ، سه‌روا
 و... به جاران دوویات بوونه‌ته‌وه و به‌مجوره خولخوله‌ی
 نامرزی زمانی و خه‌یالی «مهولهوی» به‌رتسه‌ک نه‌که‌نه‌وه.
 هه‌رچه‌ند بری جار دوویات کردنه‌وه وه‌ک مه‌له‌که‌ی زه‌ینی و
 موتیقی ده‌روونی، زیان به‌باله‌خانه‌ی به‌رهم ناگه‌یه‌نی و
 ته‌نانه‌ت نه‌شبیته‌ نیشانه و هی‌مای بوون و دیاری کردنی
 شونه‌مای ره‌وتی نه‌ده‌بی شاعیر و وه‌ک هاوسه‌ری نه‌ده‌بی و
 ناسه‌ی شی‌عری شاعیری لی‌دیت. وه‌ک: «چراغ» لای بی‌سارانی و
 «پیر و رهند» لای حافزی شیرازی، «سویح» لای خاقانی، «زولف»
 لای مسباح‌دین نه‌ده‌ب و...

به نام دوویات کردنه‌وهی کال، هه‌ندیچار له بنه‌مای
که‌مته‌رخه‌می و بی‌ده‌ریه‌ستی و له‌ده‌سده‌رچوون، یان
بی‌ده‌سه‌لانیه‌وه هه‌لئه‌قولی. به باوه‌ری من دوویات بوونه‌وه له
شیعره‌کانی ماموستا مه‌وله‌ویدا زیاتر بۆ که‌مته‌رخه‌می سه‌باره‌ت
به شیعره‌کان ده‌گه‌رینه‌وه نه‌ک بی‌ده‌سه‌لانی شاعیر. ئەو له‌گه‌ل
ئەو زه‌ینه‌هوشیار و وزه‌په‌نگاوه‌ بی‌سنووره‌ی‌دا، مه‌خابن زمانی
خۆی له‌بازنه‌یه‌ک ئامراز و که‌ره‌سته‌ی زمانی و خه‌یالی‌دا
به‌رتسک کرده‌ته‌وه. وینه، حاله‌ت، وه‌سف، حه‌ز، عاتیفه، وشه،
وده‌سته‌واژه‌کان، ته‌نانه‌ت لیک‌چواندنه‌وه‌دکانیش، به‌راده‌یه‌ک
هاتوونه‌ته‌ دوویات بوونه‌وه که‌ جه‌خت له‌سه‌ر وه‌ها روانگه‌یه‌ک
ئەکه‌ن. ئەم په‌تا نه‌خوازاوه‌ بوته‌هۆی دوویات کردنه‌وه‌ی چه‌ند
جاره‌کی و به‌کاره‌ینانی یه‌ک که‌ره‌سته‌ بۆ چه‌ند مه‌به‌سه‌ت.
به‌تایبه‌ت به‌شیوه‌یه‌کی بی‌ده‌ریه‌ستانه و که‌مته‌رخه‌مانه. ئەگینا
وه‌ک وترا له‌زه‌کای پره‌ازی مه‌وله‌وی زیاتر له‌وه‌ چاوه‌پروانی
ده‌کریت.

ئەوه‌ش بلیم که‌ته‌نگه‌ژه‌ی دوویاتکردنه‌وه‌ هه‌ر له‌دیرین
زه‌مانه‌وه‌ جیگای سه‌رنج بوه. ته‌نانه‌ت که‌سیکی وه‌ک «هوراس»
له‌سه‌ر ئەو قه‌ناعه‌ته‌ بوه که‌ پیکه‌ات وده‌سته‌واژه‌ی تازه‌ و نووی
پتر له‌ دوویاتکردنه‌وه‌ سه‌رنج‌راکیشه.

ئەگه‌ر بمانه‌وئ له‌م پیوه‌ندده‌ له‌ نیو ده‌قی شیعره‌کانی
مه‌وله‌وی‌دا فاکت و نموونه‌ ده‌سچن و ریز بکه‌ین، هینده‌ زۆرن که‌
ده‌بنه‌ مایه‌ی درێژداری. هه‌ریۆیه‌ به‌س بۆ به‌لگه‌، له‌هه‌ر
دراپیک‌دا چه‌ند نموونه‌یه‌ک ئەخه‌مه‌ به‌سه‌رنج:

۱- ژاری ماری دووری

ئهم موتیفه، لای مهولهوی وهک هیمای دابران و هیجران و خولیا ی پی گیشتنه. ئیشیکه که بهجاران شاعیری ههژاندوه. ئه گهر وهک مه له که ی زمین سهیر بکریت ئهوا ره هه ندیکی که به ره و روو ده بیته وه. به نام کاتی کار بگاته ئاستی دووپاتر دهنه وهی کال، ئیدی له مه زهنه ی جوانکاری هونه ری دهرئه چیت و که مته رخه می یان بی ده سلهاتی (که ئه مه یان له مه ولهوی به دووره) شاعیر ئه نوینئ. ئه گینا دوویات بوونه وهی مووتیفه زهینیه کان، له خوی دا نهک هه ر خهش هه لنه گره، به لکوو بانگه شهی جوانکاری شه. ئهم وینایه لای شاعیرانی کورد و فارس نموونه ی زوره. له وانیه دووپاتر دهنه وهی کال لای شاعیرانی نزم و که مئه زمون زور سه رنجیه نه بیته، به تایبته له روانگی سه لیه وه، به نام نابئ فه راموش بکه ین که «مهولهوی تاوه گۆزی» بالاشه نگه و هه ربه و راده یه ش چاوه روانی لی ده کریت. مهولهویهک که له سه رده می خوی دا سه رته له و بازنه ی زهن و شوین ئه پسینئ و به سه ر ده یان سال شیعری کوردی، به تایبته زاروهی گوران دا سیبه ری خهست ئه کات، ئه بی هه ربه و راده یه ش به وردیه وه سه رنجی به ره مه کانی بدریت و بخرینه بهر شروقه و خویندنه وه. پهروه ده ی زمانی و شیوازی دهر برین و زاروهی که سیی مهولهوی پیویستیان به رامانی زیاتر و شروقه و به دوا دا چوونه. ئه مهش بؤئه و باوه ره ده گریته وه که زوریک له خاوهن رایانی به به هره له سه ر ئه و باوه رهن که چۆن وتنی شاعیر به بایه ختر له چی وتنیه تی. ئهم بۆچوونه هه ر له ئه ره ستوو هه که ره ی کردوه و هاتوه ته قوناغی بوون. ئه ره ستوو لای وابوه که «رهخنه له سه ر شاعیر ئه وه یه که

ئایا ئه و بابتهی که مه بهستی بووه باشی دهر بریوه و چاک
پهروه راندوو بهتی یان ناء»^۳

ژاری مار و ژاری دهر، لهو دهسته واژانه ن که به جاران له
به ره مه کانی مهولهوی دا دوویات بوونه ته وه. به تایبته ئه گهر
«ماران گاز» و «گهستهی مار» و «ژاری دووریشی» پی زیاد
بکهین. هه ریویه بۆمان ههیه بپزسین ئاخۆ «مهولهوی» بۆ مووتیف
و دهسته واژه تهنگه تاو بوه، یان نادهر به ستانه بهم دوویات
کردنه وهیه هه ستاوه. که به رای من، وهک پینشتریش وتم، ئهم کارانه
زیاتر بۆ بی دهر بهستی مهولهوی ده گهرینه وه، نهک بی دهسه لاتی.

☞ به نام تویج ئاخو ره نجت به رده بی

☞ چه ند جار ژار مار دووریت وه رده بی (ل ۱۳۶)

☞ ته رک ئینتیزار حه یات که رده نم

☞ یانی ژار مار دووری وه رده نم (ل ۱۴۹)

☞ نیگای خوماریت خه مبارم که رده نم

☞ ژار مار دهر وهدل دا به رده نم (ل ۲۱۰)

☞ وهش وه ته مای وه سل مه زاقته شاد بۆ

☞ ژار مار دهر دووریت وه یاد بۆ (ل ۲۴۴)

☞ وه نیش پر نیش ژار مار دهر

☞ سه رایای ئه عزام له تار له تار که رد (۵۲۵)

³ آشنایی با نقد ادبی، دکتر عبدالحسن زرین کوب، ص

۲۔ گوشہی مزگی:

وہی وزوو نماز، وہی سیواکے وہ

جہ گوشہی میحراو مزگی پاکہ وہ

من خہریک ئیش زام جیایی

نیشتهی گوشہی تار مزگی تہ نیایی

نیشتهی وشہی تار نمازخانہی دہرد

روو نہ پای میحزاو ہہ ناسان سہرد

جہ گوشہی مزگی تہ نیایی پردہرد

نیشته بییم خہ یال دہرمانم مہ کہرد

دوویات بوونہ وہی بہ جارانی گوشہی مزگہوت و تیکہل کردنی
لہ گہل تہ نیایی و دہرد و ہہ ناسہ سہردی و دہرمان و دابہ زاندنی
پہیتاپہیتای بو مہ بہستی خہ یالی شاعر، لہ ہونہرکاری دوور
دہکے ونہ وہ۔ و خہ ساریکن لہ تہ لاری ئہدہبی مہولہ وی دا۔ ئہ لبہت
مہ بہستی من لیژہدا ئہ وہیہ کہ ئہ گہر مہولہ وی دہستی بو چہ پکی
ئامرازی دیکہش ببردایہ ئہدہبی ئیمہ ہہ نووکہ خاوەن ئہو چہ پکے
بہ نرخانہش ئہ بوو و جوانیہ کانی پتر ئہ بریسکانہ وہ۔ ئہ گینا ئہو
کارہی مہولہ وی ئہ گہر لہ قہوارہ و ئاستی پایہ بہرزی ئہودا
نہیہ نہ شروقتہ کردن، ئہوا و ہک بہا و نرخ ئہ خوینرینہ وہ۔

راستہ کھلک و ہرگرتن لہ ئامرازہ کانی دہور و بہر بو
کہرہستہی زمانی و پەرورہدہ کردنی بہرہمی شیعری کاریکی
ہونہری و پوزہتیفن و ماموستا مہولہ ویش پەرورہدہی نیو
خانہقا و مزگہوت بووگہ و مافی خوہتی ئہ گہر و ہک کہرہستہی
بو بینا کردنی تہ لارہکھی بیانقوزیتہ وہ و ئہو کارہش لہ خویدا

ئەریئیه، بەلام باسه که لیڤه دا خو پپوه قهتیس کردن و دەس
نەبردن بو پەسای دیکه. یان بە واته یه کی دیکه
دوو پاتکردنه وه یه کی چەندجاره که خوینەر تووشی ماندوو بوون
ئەکات.

۳- لەچەند شویندا بەیتەکان دەقاودەق دووپات بوونەتەوه:
لە هەندئ شویندا ئەبیینن که نیو بەیت یان تەنانەت
بەیتەکانیش دەقاودەق وەک خوین دووپات بوونەتەوه. واتە
نیو بەیتیک یان بەیتیک لە چەند پارچە شیعدا دووپات بووتەوه
و وەک خوئی نابەزیوتەوه. هەرچەند لەوانە یه ئەم هەلە زەقانه
بو که مته رخەمی ئەو کەسانە بگهڕیتەوه که دیوانە که یان
نووسیوتەوه، یان کۆیان کردوتەوه، بەلام بەهەر جۆر بیّت لە
دیوانە که هاتوون. بو نموونه

جە قەتارە ی خیل دیدەسیاوان

باقی هەوارگە ی گەرمیان ئاوان

هەندئ جاریش لە دووپات کردنه وه کاندا تەنیا یه کی یان دوو
وشە گوراوان و ناوهرۆک و کاکله وەک یه کن. بو نموونه سەرنجی
ئەم دوو بەیتە بدەن:

دەورئ دەر وەناز وەپیا له وه

ژەنگ دل وەجام مە ی بماله وه

دەورئ دەر وەبەزم وەپیا له وه

ژەنگ دل وەزاخ مە ی بماله وه

ہر بویہ نگہر بیژین نہ کری زوریک لہ شعرہ کانی مہولہوی
لابہرین بہ بیئ نہ وہی زیان بہ دیوانہ کھی بگات، رینگہ وتہیہ کی
بی مانامان نہ درکاند بیئ.

۴۔ مہ مومونی دوورکھوتنہ وہی دل و ناخیز کردنی بولای نازین:

دل ولاتہ و ہن نامان سہ دنامان

ناموشوش کھردن فرہ جار نامان

چوون و ہتام زام دووری سہرشارہن

ویانہ مارؤ، بہ دہن بیزارہن

ہیچ مہ ڈر و ہتہنگ ویانہ شہوہ

پہری بہ لہ دیم بکیانہ شہوہ

دل دیار نیہن های نہ کھردہ بؤ

وہ خزمہت نازین تہ شریف بہر دہ بؤ

جہ و دما من داد ولای کی بہروون

نابہ لہ د، تہ نیا، راجوون بہر کھروون

پای دل سفتہی دہرد سہر ہہردان سہختہن

ویت یاونہ وہ، های نہسیم و ہختہن

بکیان پہری من دل نہ و دماوہ

ویت ویت ناسایی بشؤ و ہراوہ

نازیم کھردن بلوور بیئ کھرد

نامانہ تی تؤ و دلہی ہر جہ دہرد

چوون جہ زید ویش بیہن ناوارہ

غہریبہن قہدرش نیگا بدارہ

ٹاھووی توون دل و ہبؤی ناف ناوا

تاریبی نہ چلہو کھرمہ سیر ماوا

رهم کهرد، مدراوه، دیاوه مهس مهس

بهی ههرد بارگهی توگومهتیش بهس

ههرچهند ئهلحق لهم شیعرانهدا لهگهل جوانکاریهکی شیعریی
بالادا رووبهروو ئهیین و پیویسته پربه پینووس دهسخورقانه و
ئافهرین ئاوقهی شاعیر بکهینهوه، بهلام باسی من لهسهه ئهویه
که ئهگهل لهبری ئهم دوویات بوونهوهیه ئهگهل دهل بو
مهزموونیکهی دیکه ببرایه (که بو مهولهوی کاریکی ئاسان بووه)
ئاخو رادهی ئه جوانکاریه تاچهنده بوایه!

پینوار بوونی دل، نیسته بههوی توران و بیزاری و بو دیدار
چوونهوه بووبی، یان ناء، له زهینی شاعیردا پهنگاوهتهوه و
بهجاران له چاوگهی شیعرهکانیهوه قلهزههی بهستوه. بهجۆریک
که ئهم دوویات کردنهوهیه ئهگاته رادهی زهقی و دوویات
کردنهوهی ناوهروک. نهمانی دل له ماوای خوی و چوونی بو لای
ئازیز، پیش له مهولهوی، له لایهن بیسارانیشهوه هاتوه:

دلهی من پیتهن مهر نهمزانی

مشی وهیانان ئاویر مستانی

کهواته دلی شاعیر بهلای خویهوه نهماوه و پهپیوهی لای
دلداره. ئهویش چ دلیکی بهکول و هینده داخ که ئاورپژینه و به
بوونی ئهو چ پیویست به ئاورخواستن له مالان نیه.

ه- دوویات کردنه وهی دهقاودهقی نیوه دپن یان تای فهرد، له
چهند فهردا:

☞ ههر وهزۆر مهندهن نیم نهفهس باقی

پن کهر جامه کهت دهخلم ساقی

☞ ههر وهزۆر مهندهن نیم نهفهس باقی

وادهی دهورتنه هانا هه ساقی

ب : ویناندن و تهشیه کردن:

له ویناندن و تهشیه کردن دا، له «تهرکیب» هکاندا، زۆر جار
لینکچوو یهک به دهیان جار بۆ لینکچواوه کان دوویات نه کریتته وه.
یان به پێچه وانه که یه وه. ئهم کاره ده بێته هۆی زه قکاری و له
به خال و میل ره ژراوی ییکهاته کان کهم ئه کاته وه و زهین به ره و
یه کچوو یی ده گلینن. ئه گهر بمانه وئ لهم پێوه ندیه شدا نموونه و
فاکت دهسته بهندی بکهین، ده سمان ئاوه نا و فاکت زۆره. هه ربۆیه
بۆ بهرگری کردن له درێژدادری ته نیا به چهند نموونه یهک به سهنده
ئه کریت.

☞ شکۆ فهی پیری - باخچهی پیری - زهنجیری پیری و ...

☞ خارخهه - ده رگای خهه - تام خهه - زههر خهه - سونگ خهه -

بنه ک دار خهه - ریشهی خهه - بالای خهه - قازانی خهه - کالای خهه

و ...

☞ خاشاک ههستی - پووشه کهی ههستی - مه زهعهی ههستی

- ده رگای ههستی - ده روازهی ههستی - هه رگاوه ههستی و ...

☞ ئیش دووری - دەرد دووری - ژاردووری - شنۆی دووری -
تانهی دووری - دوهی دووری - ئاهیر دووری - ئەساسه‌ی دووری
و...

☞ که‌واو‌دل - مۆبەت‌سە‌رای‌دل - یانه‌ی‌دل - ئاهووی توون‌دل
- وێرانە‌ی‌دل - ریشه‌ی‌دل و ...

☞ تۆشه‌ی‌چەم - بالە‌خانە‌ی‌چەم - رۆشنی‌چەم - سەیل‌چەم
و ...

☞ کوورە‌ی‌مەیل - کوورە‌ی‌دەروون - کوورە‌ی‌جەستە -
کوورە‌ی‌نارو ...

☞ زایە‌لە‌ی‌سینە - زایە‌لە‌ی‌سە‌متوور - زایە‌لە‌ی‌گە‌رم -
زایە‌لە‌ی‌موشکۆل و ...

☞ ئە‌لو‌ە‌دای‌گیان - ئە‌لو‌ە‌دای‌سە‌حەر - ئە‌لو‌ە‌دای‌ئاخر و ...

ج : دووپاتبوونه‌وه‌ی‌سە‌روا

سە‌روا، لە‌دە‌قە‌کانی‌مە‌ولە‌ویدا‌گە‌پ‌کی‌پ‌ر‌ئە‌ر‌ئینیان‌هە‌یه‌و‌به‌
سە‌رنجە‌وه‌که‌وتوونه‌ته‌خزমে‌تی‌مۆ‌سیقا‌و‌کی‌شه‌وه‌. به‌لام‌ه‌ندی
له‌به‌یته‌کان‌له‌دیوانه‌که‌دا‌زۆ‌ر‌دووپات‌بوونه‌ته‌وه‌. ته‌نانه‌ت‌له‌
یه‌ک‌پارچه‌شی‌ع‌ردا. ئە‌لبە‌ت‌دووپاتبوونه‌وه‌ی‌سە‌روا‌کان‌له‌
گشتینە‌ی‌دیوانه‌که‌دا‌رە‌نگە‌هینده‌جی‌گای‌لۆ‌مه‌نە‌بیت، به‌لام
دووپات‌بوونه‌وه‌ی‌سە‌روا‌له‌یه‌ک‌پارچه‌شی‌ع‌ردا‌جی‌گای‌سە‌رنجە‌.
له‌به‌ر‌ه‌مه‌کانی‌مە‌ولە‌ویشدا‌زۆ‌رجار‌ئە‌م‌دووپات‌بوونه‌وه‌یه‌
به‌ر‌چاوه‌دە‌که‌وێت. بو‌نموونه :

« خەم - چەم » - « تەرز - بەرز » - « مەهجووری - دووری » -
 « کەرد - بەرد » - « دل - چل » - « دل - گول » - « دەرد - گەرد » -
 « پالنا - بالنا » و.....

تەنانەت هەندێجاریش سەر واکان شیوینراون و یەک
 ناگر نهوه:

چوون رەنگ کەرۆ زام تازە زامانم

ئاو مزو ئەو دەم کۆنە زامانم

یان:

سەنگی سەنگی بار تاوان زۆر کەردەن

پیری بەد نامەن قامەت خەم کەردەن

د : چەپکێ کەمتەر خەمی ئەدەبی کە بوونەتە مایە زەق نوێنی

وردبوونەوه له شیعرەکانی مهولهوی بۆمان بەدیار ئەخات

هەندێجار بە شیوەیەکی نەخوازه، دابەزینی هەندێ وشە بوونەتە

مایە قەرەت بوونی بینا ئەدەبیەکی شاعیر. ئەمەش پتر بۆ

بایەخ دانی زۆر بە کیش و سەروا دەگەریتەوه. یان بگرە راهاتن و

(اعتیاد)ی زەینی بووبیتە مایە ئەو جۆرە رووداوانە. ئەگەر له

روانگی جینشینى وشەکانەوه سەرنجی ئەو کارانە بدریت،

بەدیارتەر ئەکەویت کە دابەزینی وشەى دیکە لەبری ئەو

وشانە، ئەیتوانی کارەکه پتەوتر و جوانخاستر بکات. بۆ وینە:

۱- دابەزاندنی وشەى هاوماننا لەپال یەکدا. بە جۆرێک ئەگەر

نەبنە مایە قەرەتی، پیشاندەری چ جوانکاریه کیش نین. ریز

کردنیان وهک وتر بۆ هۆکاری هاوکیشی و ریتمی بەیتەکان

دەگەریتەوه. نموونەى ئەم جۆرە کارانە له ئەدەبی فارسی و

کوردی هەن. بەلام هەبوونیان نابێتە هۆی جوانکاری بینای
ئەدەبی. هەرچەند ئێمە دەبێ سەرنج بدەینە تاییبەتیهکانی زوان و
جیاوازیهکانی شیوازی کهسیی.

☞ ئارەزوومەندیم جەحەد و یەردەن

فراوان خەیلی تاسەی تۆم کەردەن

کە «فراوان» و «خەیلی» هەر یەک مانا ئەدەن و
کۆکردنەوهیان قسەیهکی بۆ کردن نیە. بە تاییبەت لەم بەیتەدا.
کە ئەلیم گلێر کردنەوهی ئەو دوو وشەیه لە بەر کیش و
موسیقایه، نمونە ی تریشمان هەر لەو دیوانه بەنرخهکهی
ماموستادا لەبەردەسته:

ئامان هەمی ئازیز شای نەونەمامان

گڵەم هەن جە تو خەیلی فراوان

وێک دیاره لێرەدا جیگای «فراوان» و «خەیلی» دیتە گۆران.
ئەمەش بۆ خزمەت بە موسیقای شیعرهکهیه و ریکخستنی سەرۆا.
نمونە ی ئەم جورە کارانه لە دیوانهکهدا بەرچاو ئەکەون. وێک
لە وتاری ئاماژە پێدراودا هەندیکیانم پۆلین کردووه
☞ قالبم بئێرۆج ئێروام نەمەندن

من دان حەیات زیندهگیم کەندن

«رۆح» و «ئەروا»، یەک مانایان هەیه. ئەروا بەکوردی کراوی
رۆحه. دیاره که لاشه بئێرۆح بوو ئەرواش نامینئێ و چ پێویست به
دوو باره کردنەوه نیه.

☞ شه مع به زمه که ی مه هجووری و دووری
میعمار ئەساس پایه ی سه بووری

« مه هجووری » و « دووری » هه ریه ک مانا ئە دەن. به نام
مه هجووری عه ره بی و دووری، کوردی و فارسیه.

☞ نانا و گره واو خولیاوه و خول وهرد

جه و بوول دهردا ویش سامان سا که رد

ئیسه بوول دهرد که رۆ وه سه ردا

دهک سلامهت بی چیت ئی خه به ردا

یه که م : « خولیاوه » و « خول وهرد » هه ریه ک مانا ئە دەن.
هه رچه ند دوور نیه لی ره مه به ست به سوژی پتر و خولیا بی توندتر
بوو بی ت که ئە کرئ وه ک جوانکاریه کیش لیک بدریته وه.

دوو هه م : له دوو بهیتی پهیتادا « بوول دهرد » دووپات
کراوه ته وه. که زه قه.

☞ پووشه که ی هه ستیم، گیا که ی پای چه م
وای نیستی فه نا به رۆش په ی عه دم

« نیستی » و « فه نا » و « عه دم » هاومانان. که بای نیستی
پووشی هه ستی برد، دیاره بو کوی ئه بات و چ پیویست به
دابه زاندنی ئە و وشانه ی تر نیه.

پیویسته بلیم که له زور شویندا دووپات بوونه وه ی واژه کان
زور هونه ری و پر جوانکارین. بو نمونه:

سا پیمدهر دهی دهی، پهی پهی، نهو مهی مهی
له تاییف مه ریم به کسه ر بکه ر خهی
یان:

سه وزه وستهن فهرش نهو چه من دهس دهس
گو لان جام وه دهس بو لوان سه رمهس
یان:

رم کهره، مدراوه، دیاوه مهس مهس
پهی ههره بارگهی تو گو مه تهش بهس

۲- له فهردی:

وه قه ترهی منیچ ئاویاری کهر

مهست بوو تا مه حشه ر سه ر باروو نهو بهر

« قه ترهی » نادر ووسته و خویندنه وهی من « قه ترهش »
درووسته. هه رچه ند ماموستا مه ولهوی له شیعره هه ورامیه کانیدا
سه رنجیکی نه و توئی به ریزمان و دهستووری زاراو که نه داوه،
به نام نه م وشه یه ئیجگار زه قه و وهک نموونه یه ک له
هاوشیوه کانی پیویست به ناماژه پیکردنه.
له هه ندی شوینیشدا نهو بابه ته رچاو کراوه و ریزمانه که
سه ونجی پیدراو.

دیم نالچه کهی داخ دللهی پر جه هوون

شه قلش ها نه رووی گهره رای دهروون

لیرهدا نه و تراوه شه قلی، به لکوو «ش» له جیگای خویدا
دابهبزیوه و درووسته.

۳

– له شیعرى:

دل دیار نیهن های نه که رده بو

وه خزمهت ئازیز ته شریف به رده بو

ئه کرى به پى خویندنه وهى سه ردمم بیژین : وشهى «ته شریف»
له جیگای خویدا دانه به زیوه. چوونکوو ئه وه دلنه که بو خزمهت
ئازیز ئه چیت. که واته پله و پایه و که سایه تی دل، له هی ئازیز
نزمتره. ئه مهش به دهنگاژى^۴ خزمه ته وه به دیار ئه که ویت. ته شریف
بو که سایه تی به رزتر و پیروتر دیت. هر بوى دل، نابى ته شریف
به ریت، به لکوو ده بى تا گه یشتن به ئازیز به ئاخیز و به تاسه و
به په رۆشه وه به ره و رووی بجیت. پیم وایه وشهى ته شریف له
پریکدا دابهبزیوه. ته شریف دالیکه بو بانگچری (پایه به رزی و
ئازیزی و ریزداری و ...). که ئه ئیین گوناله چوو یان گوناله
ته شریفی برد، به هر کام له داله کانه وه مانای تایبته
ههیه. مه خابن مه وله وى له و شیعره ی دا ئه وه ی رچاو نه کرده.
به نام له چهند شوینی تر دا وشه ی ته شریف له جیگای خویدا
دابهبزیوه:

«ئازیز تو هه رچند بئ مه یلی که ردی

وه بئ من ته شریف ئه و حزوور به ردی

⁴ – دهنگاژ : دال

☞ خه یلین گهرد پات نه دیدم دوور بی
 یانهی چه ویران ته مام خاپوور بی
 خاس بی ته شریفت هم ئاوهردهوه
 گهرد پات وهتهن ئاوا کهردهوه

۴ - له شیعی:

یه کهم:

نام نه سهرزوان شیرینش تالم
 نام پهی خاترش گهردن خه یالم

له تاییه تیه کانی شیعی مهولهوی ئه وهیه که به جوریک له
 گهله وشه دا گه مه ئه کات و له رهه ندی «هاونشینیدا» به جوریک
 وشه کان له پال یه کدا ئه چنیت که گومان و وهسوه سهی زور لای
 بهردهنگی چالاک درووست ئه کات. ئه مهش له کاره هونه ریه
 به رزه کانی ماموستای هیژا مهولهویه. هه ره لهم دیره دا ئه کری
 راهسته له سهه «گهردن خیال» بگریت و به وهرددانه وهی ئهم
 پیکهاته ره ئه لبته ئه گه ره به خویندنه وهیه که وهک پیکهاته سهیری
 بکهین»، چه ند خویندنه وه مان له سهه شیعه ره که هه بیته.

یه کهم ئه گه ره «گهرد» به جیا بخوینینه وه و مانا سهه ره کیه که ی
 که بو هه ره خوینه ریکی ته نانه ته مه له و ئاساییش له یه کهم
 نیگادا خوئی به دهسته وه ئه دات، به ته پ و توژ و گهردی خاک، که
 له دیویکیتره وه وهک مزاحیم و ناحهز و نابه دله، بخوینینه وه،
 مه به سته ماموستا ئه وه بووه که به که سی موخاتیبی خوئی
 بلیت: یاد و بیر و بوونی من لای ئازیز ئه وهنده قه لسه و نابه دله

که ته نانهت ناوبردنی زاری شیرینی ئەو تال ئەکات و
یادکردنه وهشی وهک گهردیکی ناحهز بهسه ر خاتریه وه ئەنیشی.
ئەمەش ئەوپه پری ناسک خەیاڵی شاعیر پیشان ئەدات. کاریکی
هونه ریه و شاعیرانه دارپـژراوه. به نام ئەهکری له
خویندنه وه یه کیتردا « گهردهن خیاڵ» به له ونیکی دیکه بخهینه بهر
سه رنج:

نام نه سه رزوان شیرینش تالم
نام په ی خاترش، گهردهن خه یالم

ئەگەر به مشیوه یه بیته ئەوا پیکهاتی گهردهن خه یال زور
ناقلوکاره و له باز نه ی ناوسیاو سپینه وه شدا جیگای نابیته وه.
دیاره ئەگەر وه ها بیته ئەهکری بیژین که خویندنه وه که ی ماموستا
موده رپسیش له جیگای خویدا نیه. له وه ها خویندنه وه یه کدا
ئەهکری بیژین که خه یال ته نیا له بهر ریکه وتنه و هاوسه روا بوون
له گهل تالدا هاتوه.

دوو هه م:
ته پ و دووی دوو که ل هه ناسه ت بهرز بو
نالته جه ناله م جه هه زار ته رز بو

له م به یته شدا هه ر وهک ئەوه ی پیشوو، هونه رکاری شاعیر
جه رجه سته یه. به تابهت ئەگەر له سه ر «هه ناسه ت بهرز بو»
راوه سته بکه ین. ئەگەر واژه ی «بهرز» بو ته پ و دووی دوو که ل
بگه رپته وه، ئەوا ئەبیته دوغای شه ر و نفرینکی رقاوی که شاعیر

ئاراسته‌ی به‌رانبه‌ری ئەکات. ئەمەش سانترین مانایه که له یه‌که‌م چاوپێخشاندا خووی به‌ده‌سته‌وه ئەدات و به‌دیار ئەکه‌ویت. به‌لام وه‌ک پێشتریش وتم؛ شیعره‌کانی مه‌وله‌وی زۆر جار به‌جوړیکن که خوینەر ناچار ئەکه‌ن تا راوه‌سته‌ی زیاتریان له‌سه‌ر بکات و گوشه‌نیگا‌کان بو‌خویندنه‌وه‌یان چ‌ر‌تر به‌سه‌رنج بکات. ته‌نانه‌ت ئەگەر ئەو خویندنه‌وانه‌ش بو‌خوینه‌ری عاده‌ت‌کردوو جوړیک توو‌بوونی پێوه‌ بێت به‌لام ئەوه‌ خودی د‌ارشتنی شیعره‌کانه که خوینەر ناچار ئەکات تا به‌وه‌ها سه‌رنج‌دانیک هه‌ستی. ئەمەش بو‌به‌رزنی شیعره‌کان و چه‌ند واتایی بوونیان ئەگه‌ر پێته‌وه نه‌ک وێران‌کردنیان!!

ئەگەر له‌م به‌یته‌شدا وه‌های بخوینینه‌وه که «هه‌ناسه‌ به‌رز» یه‌ک پیکهاته و له‌ بر‌گه‌ی ته‌پ و دووی دووکه‌ل به‌جیا‌یه، ئەوا جوړی بو‌چوون و واتا‌کردنه‌وه‌که‌ش ئەگو‌پیت.
ته‌پ و دووی دووکه‌ل، هه‌ناسه‌ت به‌رز بو‌
نالته‌ت جه‌ ناله‌م جه‌ هه‌زار ته‌رز بو‌

له‌ وه‌ها گوشه‌ نیگایه‌که‌وه ئەکری بیژین که به‌رز له‌وانه‌یه به‌ مانای تووند بوون و گیران هات‌بیت و به‌ واتایه‌کیتر هه‌مان» هه‌ناسه‌سواری» خو‌مالیانه‌ی لای خو‌مان بێت. ئەویش کاتیکه که مرو‌ف دووچاری ته‌نگه‌ژه‌ی نه‌فه‌سدان و ته‌نگی نه‌فه‌س ئەبیت و هه‌ست به‌ خنکان ئەکات. ئەو ناله‌ و هاواره‌ش که دو‌عای بو‌کراوه له‌ هه‌زار ته‌رز بێت، وه‌ها گوشه‌نیگایه‌ک به‌ سه‌رنج‌ت ئەکات. چوونکوو ناله‌ و نکه‌ پاش گیران نه‌فه‌س و هه‌ناسه‌سواری به‌ده‌نگ دیت. به‌تایبه‌ت ئەگەر سه‌رنجی ته‌په‌دووکه‌لی «ته‌پ و

دووی دووکه ل» بدهین که لهوانیه هوکاری تهنگه فسه سیه که بیټ و
 ئه مهش هوکاری کیتره بو وهها خویندنه وهیه که بهرباسه.
 ئه مهش له کاتیکدایه که ماموستا مهولهوی لهو شیعره دا نه گوته:
 « تهپ و دوو دووکه لو هه ناسهیت بهرز بو» ئه گهر وهها بوایه ئهوا
 کاره که یهک ره هندی و یهک واتایی ئه کرا و کاریکی هونه ریی که
 شیاووی باسکردن و راوهسته کردن بیټ به دهسته وه نه ئه درا. به لام
 ماموستا مهولهوی ئه و شیعره ی به جوړیک داپشته وه که
 وه سواسه ی چه ند واتایی بوونی، سه رنجی خوینهر بو لای خو ی
 راکیش بکات. جوړی داپشته که ی ماموستا مهولهوی به جوړیکه
 که ئه کری ئه گهری ئه وه مان لا درووست بیټ که « تهپ و دووی
 دووکه ل» به ته نیا بخویننه وه و وهک دیمه نیکی تر سینهری نیو
 دونیای شیعره که سهیری بکهین.

نموونه ی ئه و کاره هونه ریانیه ی مهولهوی که وهک وتم به
 جوړیک وشه کان ده چنیټ که باری چه ند واتایی به شیعره کانی
 ببه خشیت، له دیوانه که یدا زوره بو نموونه ئه گهر سه رنجی ئه م
 به یته بدهین؛

نه یچی سالیدهر قه زات وه مالم

دهمی دهر جه نهی دهر وون زوو خالم

ئه گهر دهر وون زوو خال بو خودی شاعیر بیټ ئهوا مانا که ی
 دیاره و ههر خوینهریک له یه که م نیگادا ئه م مانایه بو دهر
 ئه که ویت. به لام ئه گهر وردتر و چالاکانه تر سه رنج بدهین، گومانی
 ئه وه ده مانگریټ که بپرسین ئاخو دهر وون زوو خال بو نه ی
 ناگه پیته وه؟ واته شاعیر نایهه ویت بلیت که نه یچی قه زات له مالم

بکهوئیت، دادهی دهمیگ له نهیهکه بده (ئهو نهیهی که دروونی
زووخاله؟!).

د - بازنه‌ی وشه‌کان:

ئه‌گهر بئین هینانی زۆر وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی و یه‌کجار کهم
وشه‌ی هه‌ورامی (له حالیکدا شیعره‌کان به هه‌ورامی هاتوونه‌ته
نقیسان) له تایبه‌تیه‌کانی مه‌وله‌وین و له شیعره‌ی کلاسیکی
کورده‌ی دا باو بووگن، زۆر جیگای توانج نین، به‌نام بگره له
ئه‌ده‌بی گۆران دا شاعیریکی ترمان نه‌بیته که به قه‌د مه‌وله‌وی په‌نای
بو وشه‌ی بیانی بردبیت. له گه‌ل ئه‌وه‌ش دا ئه‌بینین که مامۆستا
مه‌وله‌وی له بازنه‌ی چه‌پکی وشه‌دا گه‌ری کردوه و ئه‌مه‌ش بوته
هۆ تا به‌جاران دووپاتیان بکاته‌وه. بگره ده‌سته‌به‌ندی کردن و
سه‌رژمیر کردنی وشه‌کان بتوانی له‌و پێوه‌نده‌دا پتر بئاخفی.
ئهم وشانه که ئاماژه‌یان پێئه‌کریت، له‌و وشه‌گه‌له‌ن که
به‌جاران دووپات و چه‌ندباره بوونه‌ته‌وه:

فه‌نا - پووش - چه‌م - هه‌ج‌ران - ده‌رد - دووری - پێشه -
گه‌یج و گه‌یجاو - دیده - گیان - دل - را - نه‌سیم - دیای - سو‌بج -
نه‌ی - ده‌رویش - ده‌روون - کاو - هه‌رد - خه‌یاڵ - شه‌مال - ئاخ و
داخ - چه‌رخ و چه‌پگه‌رد - گه‌ردن - ریش - مه‌نزل - جه‌م - به‌زم -
نامه - مار - قیامه‌ت - مه‌ی - مه‌زه - پیا‌له - جه‌سته - خه‌سته -
خه‌یل - کۆچ - خاک - با‌ده - مه‌رگ - ناسۆر - سه‌یل - لافاو - دوو
-هه‌ناسه و ...

ه - به باوه‌ری من پارچه شیعی :
 « ناخ چراخ! چ ناخ؟ ناخ په‌ی ناخدارئ
 چوون من خاترخار، خه‌مبار، ناخدارئ

ئهو پارچه شیعی که بهم رسته‌یه ده‌سپینه‌کات، له دیوانه‌که‌ی دا هاتوه، له هی مه‌وله‌وی ناچیت. ئەم بۆ‌چوونه‌شم له ژبیر کاریگه‌ژی چهند فاکت‌دایه:
 یه‌که‌م : له‌حن و ریتمی شیعی‌که‌ له نیو دیوانه‌که‌دا ده‌گم‌نه و له پارچه‌کانی‌تردا ده‌س ناکه‌و‌یت.
 دووه‌م : زمان له‌م شیعی‌که‌دا قورسه. وه‌ک غه‌زه‌له‌کانی دیکه، ره‌وان و سوار نیه.

سپه‌م : هاتنی هه‌ندی وشه‌ی وه‌ک : « بشیامی - مانمان - مه‌ن»، که له دیوانه‌که‌دا هاوشیوه‌یان نیه و دوویات نه‌بوونه‌ته‌وه.
 ئەم هوکارانه شکی ئه‌وه‌مان لا درووست ئه‌که‌ن که شیمانیه‌ی ئه‌وه بکه‌ین که ئەم پارچه شیعی‌که‌ له هی مه‌وله‌وی نه‌چیت و به هه‌له‌که‌وتبیته نیو دیوانه‌که‌ی.

له کۆتایی‌دا و به‌کورتی ئه‌کرئ بیژین که ماموستا مه‌وله‌وی له به‌رهمه‌کانی‌دا دووچارئ هه‌ندی که‌مته‌رخه‌می بوه که‌بوونه‌ته‌ مایه‌ی قهره‌تی کاره‌که‌ی. به‌لام له پله‌وپایه‌ی ئه‌و شاعیره‌ که‌م ناکه‌نه‌وه . به‌لکوو ده‌بی وه‌ک ئه‌زموون ته‌ماشایان بکریت. به باوه‌ری من ئەم بابه‌تانه زیاتر بو ئه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه که ماموستا مه‌وله‌وی زیاتر له مونسبه، یان وه‌ک نامه، شیعی‌نووسیوه. بو خوشی دیوانه‌که‌ی خوئی کونه‌کردوه‌ته‌وه و پیداجوونه‌وه‌ی له‌سه‌ر نه‌کردوه. تا بیژاری بکات. ئه‌گینا توانا و زه‌کای مه‌وله‌وی جیگای

باس و گومان نیه و که توانج له بالآده‌ستیه‌که‌ی ناگریّت. یان
لانیکه‌م من نامه‌هوی و‌ها بکه‌م.

ژنده‌ر و سه‌رچاوه:

(تراژدی قدرت در شاهنامه - مسته‌فا ره‌حیمی)

آشنایی با نقد ادبی، دکتر عبدالحسین زرین‌کوب،

نمونه‌ی شیعه‌کانم له ناو دیوانی مهوله‌وی، کۆکردنه‌وه و شرح

کردنی ماموستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌پیس گرتوه.